

Боли́ть моє серце

Михайло Старицький

Боли́ть моє серце... холоне в грудях,
А ніч кругом чорна, понура...
Крізь стуму на мене вдивляється жах
Сліпими очима з-за мура.

У комині вітер аж квилить, гуде,
На вікна сльозами дощ пада...
А там у кімнаті обличчя бліде
Лежить на подушці безвладо...

І часом доноситься стогін відтіль,
Слабий, наче шепіт криниці,
А в серці здіймає несказаний біль,
Туманить гіркою зірниці...

В тім стогоні все моє кволе буття,
І втіхи, і смутки, й надії,
І прикре, побите в борінні життя,
І лихом розвіяні мрії...

В тім стогоні серця холонуча кров,
Отруєна в бої сучаснім;
Остання порада, остання любов,
Що в'яже з цим світом напасним...

Той стогін проймає, катує мене,
Рве серце нікчемне кліщами...
А в комині вітер щось квилить сумне,
Та дощ кропить вікна сльозами...